Teodor Lubomirski

uczeń
Ur. 0.0.1683,
Zm. 6.2.1745, Ujazdów

Dane rodziców

Stanisław Herakliusz Lubomirski (1642-1702)

Elżbieta Denhoff

Wychowanie i wykształcenie

Brakuje informacji o jego wykształceniu krajowym. Być może wzorem krewniaków z innych linii kształcił się w krakowskich Szkołach Nowodworskich.

Etapy kariery dot. edukacji

W końcu 1699 roku wyjechał w podróż edukacyjną w towarzystwie swego młodszego brata Franciszka oraz guwernera, kanonika katedralnego lwowskiego Augustyna Bernicza (Bernitza). Dzięki instrukcji podróżnej spisanej przez ojca znane jest zarówno przewidywane itinerarium, jak też program nauk. Trasa podróży miała wyglądać następująco: Austria (z audiencją u cesarza w Wiedniu), Francja (z naukami paryskimi) oraz wypad do Holandii i Italii.

Według zaleceń ojca centralnym punktem podróży miała być nauka w którejś z prywatnych akademii francuskich. Wśród przewidywanych przedmiotów nauczania czołowe miejsce zajmowały humaniora: historia państw, wojen i dyplomacji. Dalej miano się uczyć geografii i kartografii. Następnie przewidziano było gruntowne studium matematyki (arytmetyki i geometrii) zorientowane na kształcenie teoretycznych umiejętności wojskowych (głównie artyleryjskich). Wreszcie osobnym przedmiotem miały być zagadnienia z architektury cywilnej i militarnej. Generalnie schemat nauczania zakładał rozwój intelektualny i fizyczny. W ramach ćwiczeń rycerskich miano doskonalić jazdę konną, woltyżerkę, musztrę i fechtunek. W ramach poobiedniej rekreacji zalecano taniec. Ewentualnie pozwalano również na grę na wybranych instrumentach muzycznych. Wreszcie program nauk zakładał intensywną naukę języków obcych, w dużym wyborze: francuskiego, niemieckiego, włoskiego, a nawet hiszpańskiego.

Efekty tak szczegółowo i szeroko zakrojonych nauk oraz działań wychowawczych były chyba jednak nikłe. Ponieważ plany ojca zakładały przynajmniej półtoraroczną naukę stacjonarną w Paryżu. Tymczasem już w 1700 roku Teodor otrzymał starostwo spiskie, które wkrótce obrabował, uciekając zaraz za granicę. Do kraju powrócił dopiero po śmierci swego ojca i matki w 1702 roku.

Fakty z życia osobistego

Był przedstawicielem łańcuckiej linii rodziny Lubomirskich, feldmarszałkiem austriackim i wojewodą krakowskim.

Żył w XVII-XVIII wieku.

Bibliografia

Podmiotowa

1. Stanisław Herakliusz Lubomirski, *Instrukcyja synom moim do cudzych krajów ode mnie wyprawionym Theodorowi i Franciszkowi Lubomirskim w Jazdowie 29 Novembris 1699*, [w:] Ojcowskie synom przestrogi. Instrukcje rodzicielskie (XVI-XVII w.), wstępem i objaśnieniami opatrzyły D. Żołądź-Strzelczyk i M. E. Kowalczyk, Wrocław, 2017.

Przedmiotowa

1. H. Barycz, *Historia Szkół Nowodworskich*, Kraków, 1939-1947.
2. W. Szczygielski, *Lubomirski Teodor*, Polski Słownik Biograficzny, t. 18, Wrocław, 1973.